

— Čitavnica naša sklene svoje zimske veselice prihodnjo nedeljo. Veselica se bo začela s petjem in muzikalno produkcijo; „besedo“ pa sklene ples. Začetek je ob 8. uri.

— (*Besedica gosp. dr. Issleibu, ki je menda pisatelj wodnih člankov „leitartikelnov“ in obravnav deželnega zbora v „Laibach. Zeitg.“*) Ktero stranko zastopa dr. Issleib, to že dolgo ni nikakoršna skrivnost deželi; očitno je že to samo po tem, da govore v slovenskem jeziku odpravlja s tem, da pravi: „ta ali uni je govoril slovenski“, — kaj je govoril, naj sveti duh bravec samim pové. Al to nas celó nič ne briga, ker imamo slovenske časnike, pa tudi to nas ne moti, da „leitartikelne“ piše po svoje; papir je njegov, misel je vsakemu prosta njemu in nam, tedaj tudi beseda. Premalo ustavni bi bili, ako bi od nasprotne stranke terjali, da piše po naši; bomo že tudi mi ob svojem času „leitartikelne“ prinesli. To je tedaj vse prav. Al zoper to se imamo pravico pritožiti, da v popisih obravnav zborovih enostransko pot hodi, da namreč govore nektere obširno razklada, govore družih pa krči tako, da niso ničemur podobni in da bravec večkrat misli: kaj zlodja! ali govornik X ni vedil Y nič odgovoriti, in da se večidel ne vé, kako se govor z nasprotnim govorom vjema. Gotovo je, da časnikarski popisi ne morejo biti štenografično obširni; al neenostranost terja, da se v popisih (ne v „leitartikelnih“) enemu dá to kar družemu. Če se piše: „ta in ta je rekel, da to in to ne veljá za to in to nič“, terja pravica, da se tudi pové, kaj je drugi govornik zoper to govoril. Taktika taka, da eden ima polno besedo, drugi le odlomke, napeljuje vodo le na mlin „leitartikelnov“, ne pa da bi dala bravec „treues Abbild der Verhandlungen.“ Če pa je „leitartikel“ v nekterih rečéh celó napčen, kakor na priliko, včerajšni, ki pravi „anstatt bezüglic der Beischaffung einer Localität durch Pacht, Zubau zum Lycealgebäude oder gänzlicher Neubau“, moti to ljudi, katerim niso znani sklepi deželnega zbora, ki je pred vsem napotil deželni odbor v šolsko hišo itd., ne pa Nr. 1 na „Pacht“, in pripelje pisatelja v zadrego, da v drugi seji mora preklicovati, kar je rekel v prvi. Tako pravi tudi popis v včerajšni „Laib. Zeitg.“, da se je dr. Bleiweis izgovarjal, da ni tako mislil, „was er bezüglic der Lehranstalten gesagt habe.“ Kaj če to reči! Bravec ne more družega misliti, kakor da je preklical, kar je „bezüglic der Lehranstalten“ poprej govoril. To pa je vse pomota; le kar je zastran „razpora“ med učilnicami rekel, to je Njih eksc. cesarskemu namestniku razjasnil, da ni tako rekel ali da ni bil dobro razumljen. Le o „potrpežljivosti“ je govoril, ki naj jo ima šola do šole. Mõgli bi navesti še sto reči, ki niso kakor bi imele biti zarad govorov dr. Tomanovih in Svetčevih — al dosti je to, da v popisih zborovih obravnav, kateri se svetu predstavljajo kot resnični posnetki iz govorov, terjamo pravično objektivnost, ne pa, da se preočitno le voda vodi na mlin „leitartikelnov.“ Taki so tudi ljubljanski telegrami; na priliko: „Antrag des Landesausschusses auf.... Abg. X bekämpfte denselben....“, kaj pa je „der Bekämpfte“ v ravno tisti seji odgovoril, ni duha ne sluha! Če se že telegrami korespondentom plačujejo, naj plačo saj pošteno zaslužijo, da vse povejo, kar je bilo, po kratki šegi telegramov, ali pa — nič.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Časniki tožijo, da deželni zbori so letos brez posebne pomembe, ker ces. kr. ministerstvo jim ni

dalo novih predlogov, in domače reči so večidel samo materialne, dnarne. Če bi letos ne bilo deželnih odborov, ki morajo odgovor dajati za svoje predloge zborom, čisto idilično bi tekli njih dnevi. „Novice“ bi rade povedale iz zbora štajarskega, koroškega itd. marsikaj, pa dozdej res ni važnih sklepov. Važno je iz praškega deželnega zbora to, da je ministerstvo učencem kmetijskih šol obljubilo milosti zastran vojaščine. — Nadvojvodinja Hildegarda, občespoštovana gospá nadvojvoda Albrechta je 2. dne t. m. na Dunaji za pljučnico umrla. — Ko se je nadvojvoda Maksimilian že na pot v Mexiko pripravil, da se ondi vsede na prestol cesarski, je počil glas, da si je s presvitlo svojo rodovino zastran pravic do nasledstva na prestolu avstrijskem navskriž. Zdaj je ta reč poravnana, „Dipl. Corr. pravi, tako, da za 6 let obdrži te pravice. 10. dne t. m. bo novi cesar sprejel poslance mexikanske. — Drugi zvezek mnogocenjenega obrtnijskega zemljevida (Industrie-Atlas), ki ga izdajata dr. Klun in Lange, je prišel na svetlo. — „Dombbran“, nov političen časnik, je dovoljen; izhajal bode v Zagrebu pod vredništvom g. Gj. Deželića. — „Glasnik Dalmatinski“ začel je žalibog! podpihovati iznova razprtje med Srbi in Hrvati. — Srbska matica se 21. maja preseli v Novi Sad. — V Hercogvaldu poleg Dvora na Marskem je nedavno 40 let stara žena nekega grajšinskega oskrbnika porodila 27. otroka. Pač redka prikazen! — Najvažniša novica na političnem polji preteklega tedna je ta, da cesar Napoleon, ki je tako dolgo molčal o homatijah šlesvik-holštajnskih, je razglasil svoje misli zdaj tako čudno, da vse vlade, ki so se že radovale konferencij, so zelo osupnjene. „Kaj si bote dolgo glavo ubijali“ — je rekel — „kdo naj bode vladar holštajnski. Prašajte narod: ktero vlado in ktereга vladarja hoče? On naj po glasovanji pové, kaj hoče in kogar hoče, in ta naj bode.“ To je pomenljiva beseda, in ker, kakor se bere, nemški narod zdaj nekako rad ozira na Napoleona, utegnejo iz tega nasveta, s katerim je konferencije spodbil, začeti se nove homatije. Žalibog le, da se je v nesrečnem Šlesviku že toliko krvi prelilo. — Laška vlada se čedalje bolj pripravlja na hudo vojsko. Ker je to znano vsemu svetu, je res smešno slišati, da je g. Nigra, poslanec laške vlade v Parizu, francozko vlado prosil, naj resno terja pozvedbo od avstrijske vlade, zakaj se ona tako obrožuje. — Kakor „Ost und West“ piše, je gotovo, da prvaki evropejske revolucije Türri, Košut in Klapka so v Valahii, kjer se zbira mnogo Talijanov in begúnov iz Poljskega in Ogerskega; čmu, se ne vé; gotovo pa je, da se tudi Turčija pripravlja na vojsko — morebiti poslednjo. — Starešinstvo srbsko hoče, da so vladni ministri odgovorni za svoje djanja. Leta 1865 se ima neki repata zvezda prikazati, ktera tako blizu zemlje pride, da bo tri dni in tri noči največa svetloba.

Žitna cena

v Ljubljani 4. aprila 1864.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 22. — banaške 5 fl. 22. — turšice 3 fl. 10. — soršice 4 fl. 10. — rež 3 fl. 33. — ječmena 2 fl. 8. — prosa 2 fl. 90. — ajde 2 fl. 66. — oves 2 fl. 30.

Kursi na Dunaji 5. aprila.

5 % metaliki 73 fl. 40 kr. Ažijo srebra 15 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 81 fl. 25 kr. Cekini 5 fl. 53 kr.